

בבית המשפט העליון

ע"פ 4626/12

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המערער: דורון טכקידזה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בתיק
עפ"ת 41116-08-11 שניתנה ביום 1.5.2012 על ידי
השופטת נ' אהד

תאריך ישיבה: כ"ט בסיון התשע"ב (19.6.2012)

בשם המערער: עו"ד אדיר בנימיני

בשם המשיבה: עו"ד נילי פינקלשטיין

החלטה

1. לפניי ערעור לפי סעיף 87(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 על החלטת בית המשפט המחוזי במחוז מרכז שדחתה בקשה של המערער לעיכוב ביצוע עונש פסילה עד לסיום הליכי הערעור המתנהלים בבית המשפט המחוזי.

2. המערער הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות על יסוד בדיקה שנערכה לו באמצעות מכשיר המכונה "ינשוף", ונגזר עליו, בין היתר, עונש של פסילה מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 24 חודש מיום 11.9.2012 (גזר הדין מיום 19.7.2011 בתיק פ"ל 176/07 של בית משפט השלום לתעבורה ברמלה). על פסק דינו של בית המשפט הנ"ל הגיש המערער ערעור לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז (עפ"ת 41116-08-11), ובמקביל ביקש לעכב את ריצוי עונש הפסילה. ביום 20.11.2011

נדחתה הבקשה לעיכוב הביצוע, בין היתר בהסתמך על החלטת השופט ט' גובראן ברע"פ 3981/11 שרביט נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 3.11.2011), (להלן: ענין שרביט). ביום 27.3.2012 שב המערער ופנה בבקשה לעיכוב ביצוע, אשר נדחתה בהחלטה מיום 1.5.2012. מכאן הערעור.

3. המערער טוען, כי כבר ריצה כ- 10 חודשים מתוך תקופת הפסילה, כשהדיון בערעור נדחה מעת לעת, בהסכמה, עד שיינתן פסק דינו של בית משפט זה בבקשת רשות הערעור שהוגשה בענין שרביט, שהדיון בה התקיים ביום 25.1.2011 בפני מותב תלתא. עמדת המערער היא, כי יש לו סיכויים טובים לזכות בערעורו לא רק כמה שנוגע לטענות הנבחנות בבית משפט זה בענין שרביט, אלא גם נוכח הנסיבות הקונקרטיות של המקרה (לטענתו לא הוצגו בבית המשפט לתעבורה הראיות שחובה להציגן על מנת שניתן יהיה להרשיע בהסתמך על תוצאות בדיקת האוויר הינשוף). עוד נטען, כי המערער זקוק לרשיון נהיגה לפרנסתו, בהיותו עובד במוסך, וצפוי לאבד את מקום העבודה נוכח הפסילה הממושכת.

4. המשיבה מבקשת כי הערעור יידחה. המשיבה מסתמכת על ההחלטה בענין שרביט בה נפסק, כי כאשר מדובר בעונש של פסילת רשיון נהיגה (שפגיעתו פחותה מזו של עונש מאסר), ובהתחשב ב"אינטרס הציבורי שבהרחקת נהגים שנתפסו נוהגים בשכרות מהכביש", גובר אינטרס הכלל ואין מקום לעיכוב ביצוע.

עוד טוענת המשיבה, כי הסכימה לדחיית הדיון בערעור בבית משפט קמא בין היתר מכיוון שעונש הפסילה לא עוכב, ולפיכך אין מקום לטיעון הנסמך על ההסכמה לדחיית מועד הדיון בערעור עד למתן פסק דין בבקשת רשות הערעור בענין שרביט.

דיון והכרעה

5. הסתמכות המשיבה על ההחלטה בענין שרביט, לפיה נדחתה הבקשה לעיכוב ביצוע, מתעלמת מכך שבאותו ענין היה מדובר בבקשת רשות ערעור, מה שמציב בפני המעונין לערער משוכה משמעותית שעליו לעבור עוד בטרם תינתן לו זכות ערעור. ענין זה צויין במפורש בהחלטה בענין שרביט כאחד מהשיקולים שלא לעכב את ביצוע עונש הפסילה. שונים הם פני הדברים, במידה מסוימת, כשמדובר בערעור בזכות כבמקרה דנן.

זאת ועוד, בענין שרביט, ונוכח דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע, הורה השופט ג'ובראן להקדים את מועד הדיון בבקשת רשות הערעור. במקרה דנן ממתין בית המשפט המחוזי, בהסכמת שני הצדדים, לתוצאות הדיון בבית משפט זה בבקשת רשות הערעור בענין שרביט. כלומר, אין לו שליטה על המועד שבו יישמע הערעור לגופו, כל עוד תעמוד בתקפה ההחלטה להמתין לפסק דינו של בית משפט זה.

גם בכך שונה המקרה דנן מזה שנדון בבקשת עיכוב הביצוע בענין שרביט, כך שהאמור שם אינו ישים במלואו לענייננו.

6. כיוון שהמערער כבר ריצה כ- 10 חודשים מתקופת הפסילה, הרי שבפועל (במובחן מבקשתו הראשונה לעיכוב ביצוע), לפנינו בקשה לעיכוב ביצוע יתרת תקופת הפסילה (כ- 14 חודש), כלומר, הבקשה מתייחסת לתקופה שאינה ארוכה. כידוע, וכפי שנפסק בהקשר של עיכוב ביצוע מאסר בפסק הדין המנחה בע"פ 111/99 שורק נ' מדינת ישראל פ"ד נד(2) 241 (2000), כשבית משפט דן בבקשה לעיכוב ביצוע עונש, יש משמעות לאורכה של תקופת ריצוי אותו עונש. ככל שהתקופה קצרה יותר, כך גובר החשש שאם לא יעוכב הביצוע ירוצה מלוא העונש (או חלק הארי שלו) בטרם יישמע הערעור, באופן שלא תהיה משמעות מעשית לקבלת הערעור.

7. ההמתנה לתוצאות בקשת רשות הערעור בענין שרביט, בטרם יידון ערעורו של המערער לגופו בבית המשפט המחוזי, היתה מוסכמת על הכל. ברור כי ככל שתקופת ההמתנה, שלבעלי הדין ולבית המשפט המחוזי אין כל שליטה עליה, הולכת ומתמשכת מבלי שניתן עיכוב ביצוע, עלול להיווצר מצב של ריצוי חלק משמעותי מהעונש, עד כי גם אם יזכה המערער בערעורו, לא תהיה לכך נפקות מעשית, או שזו תיקטן.

8. השיקולים שפורטו בהחלטה שדחתה את בקשת עיכוב הביצוע בענין שרביט הם שיקולים כבדי משקל. אלא שהמקרה נדון שונה במספר פרמטרים, כמפורט לעיל.

ואכן, אפילו כאשר היה מדובר בבחינת עיכוב ביצוע עונש פסילה לתקופה של שלוש שנים, שנגזר נוכח הרשעה בגרם מוות ברשלנות, עקב הגשת ערעור לבית המשפט המחוזי, הורה בית משפט זה על עיכוב ביצוע, בציינו, כי ההחלטה תלויה באיזון הראוי בין מכלול השיקולים הנוגים למקרה הקונקרטי (ע"פ 9170/03 דון נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.11.2003)).

נוכח האמור לעיל אני מקבל את הערעור ומורה לעכב את המשך ריצוי עונש הפסילה שנגזר על המערער עד לסיום הדיון בערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ל' בסיון התשע"ב (20.6.2012).

ש ו פ ט